

Sygn. akt V KK 572/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. K.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k. i art. 191 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 26 października 2018 r., sygn. akt II K (...),

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 października 2018 r. Sąd Rejonowy w W. uznał J. K. za winnego popełnienia czynów z art. 197 § 1 k.k. i art. 191 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 191 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę łączą 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji obrońców oskarżonego, Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Wyżej wymieniony wyrok został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego J. K., w której sformułowano również wniosek o „wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia w całości”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Toteż zasadnie przyjmuje się w judykaturze, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia powinno nastąpić jedynie wówczas, gdy jego wykonanie mogłoby spowodować nieodwracalne skutki dla skazanego a przedstawiona w kasacji argumentacja wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo oczywistej zasadności tego środka zaskarżenia (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2005 r., II KK 139/05; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 214/18).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.